
FOLKETINGET

Miljø- og Planlægningsudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 3. april 2009

Konklusioner fra Miljø- og Planlægningsudvalgets studietur til Brasilien den 1. – 8. marts 2009.

Studieturen satte fokus på globale miljøspørgsmål som biodiversitet og klimaændringer, bevaring af regnskov som en del af en klimaaf tale, Brasiliens egen klimapolitik, Amazonasfonden, oprindelige folks situation i regnskoven, Brasiliens rolle op til COP15, ulovlig tømmerhugst, bæredygtig "Forrest Management", certificering af biobrændsler og muligheder for en bæredygtig udvikling med bekæmpelse af fattigdom i Amazonasregionen.

Udvalget har gjort følgende iagttagelser og konklusioner:

1. Brasiliens Amazonasfond og den tilknyttede model for kombination af udvikling med klare mål for nedbremsning af afskovningen virker troværdig og brugbar også for andre regnskovslande.
2. Brasilien burde derfor have en betydelig mulighed for at "eksportere" modellen til andre regnskovslande, ligesom det forekommer oplagt, at en aftale på COP15 på skovområdet kan tage udgangspunkt i og hente inspiration fra modellen fra Brasilien.
3. Modellen kræver penge til udvikling af mere økonomisk fordelagtige erhvervsaktiviteter som alternativer til afbrænding af regnskov. Disse penge skal komme både fra Brasilien og fra den rige del af verden. Det vil være vigtigt, at USA og EU m.fl. giver klare signaler om, at også denne type aktiviteter skal finansieres over de "additionelle midler".
4. Det virker som om, at der er et betragteligt potentiale for en meget hurtig CO₂- reduktion på skovområdet, og at det er forholdsvis billigt.

Problemet består bl.a. i en effektiv udmøntning og implementering af et nyt og effektivt system.

5. Kongressen i Brasilia viste stor interesse for udvalgets besøg og Danmark og ønskede tættere kontakt til det danske parlament. En interesse udvalget vil kvittere ved at tilbyde samme imødekommenhed, herunder også hjælp ved eventuel tilrettelæggelse af et studiebesøg i Danmark.
6. Indtrykket er, at Brasilien ikke vil påtage sig forpligtelser, der kan opfattes som international kontrol af deres nationale klimamål. De politiske repræsentanter virkede derimod ret positive overfor bindende nationale mål. Indtrykket er, at en af de vigtigste opgaver i forhold til Brasilien og COP15 vil være at finde en mellemvej, når det gælder indberetning og overvågning af forpligtende reduktionsmål.
7. Indtrykket er ligeledes, at klimadiskussionen i Brasilien næsten kun er en regnskovsdiskussion og en biobrændstofsdiskussion. Der er begyndende fokus på f.eks. problemstillinger vedrørende byernes miljøproblemer. Alligevel må det formodes, at danske løsninger på en række miljøområder – både produkter og viden – vil kunne få en betydelig eksportmulighed på det brasilianske marked.
8. Tømmerbranchen i Belém overraskede ved at ønske et markant skift fra ulovlig tømmerhugst - som i dag udgør langt over 90 pct. af eksporten - til bæredygtig "Forrest Management" og lovlig hugst med eksport af certificeret træ. Der er altså et stort potentiale for en forstærket indsats i EU for at kræve stop for import af ulovligt fældet træ og med krav om certificering. Ligeledes er det vigtigt, at EU tager kontakt med andre storimportører som USA og Kina med henblik på i højere grad at skabe fælles "fodslag".
9. Indsatsen for at sikre oprindelige folks rettigheder er fortsat helt afgørende i forhold til COP15, hvor CO₂-problemerne ellers risikerer at fylde hele diskussionen.
10. Biodiversitet i regnskoven fortjener større opmærksomhed, herunder en værdisættelse af betydningen.
11. Indtrykket er endelig, at Brasilien er indstillet på certificering af biobrændstof, som krævet af EU, og at man vil presse meget på for bedre eksportmuligheder på vore markeder. Man vil ikke acceptere en del af diskussionen i Europa og USA om skaderne ved biobrændstof, idet der henvises til effektiviteten ved sukkerbaseret

brændstof, samt at de arealer, der udnyttes, stort set ikke fortrænger regnskov.

12. De steder udvalget besøgte og især i delstaten Pará, oplevede udvalget meget stærke markeringer af, at Brasilien ønskede udvikling samtidig med, at man ønskede at nedsætte tempoet i afbrændingen drastisk. At udvikling kræver økonomiske og politiske beslutninger, og at man ville modsætte sig enhver tanke om, at beboerne i Amazonasområdet (ca. 25 mio. indbyggere i et område på størrelse med det halve Europa) ikke skulle sikres bedre levevilkår og økonomi. Det understreger behovet for, at en aftale på COP15 også lægger meget vægt på at skabe en bæredygtig udvikling, og at den rige del af verden skal være med til at finansiere de store omstillinger til en bæredygtig udvikling med "additionelle midler".